

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/352/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716201209
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5716201209.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, proti žalovanému: PROFI CREDIT SLOVAKIA, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní o určenie neplatnosti výšky odplaty a sankcií za spotrebiteľský úver, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10C/38/2016-56 zo dňa 01.06.2016, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 10C/38/2016-56 zo dňa 01.06.2016 zamietol žalobu žalobcu v celom rozsahu. Žalovanému proti žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobou podanou na súde 03.02.2016 sa žalobca proti žalovanému domáhal určenia, že zmluvná odplata dojednaná zmluvou o revolvingovom úvere medzi žalobcom a žalovaným je neplatná v časti, v ktorej je dohodnutá odplata za poskytnutý úver prevyšujúca finančnú hodnotu podľa Zmluvy č. 8500024227 zo dňa 22.04.2013 nad 1.098,80 eur a toho, aby žalovaný do 10 dní po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku zrušil platnosť a účinnosť predmetnej zmluvy o úvere v časti odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a nahradil ju novou zmluvou o pôžičke so žalobcom uzavretou podľa Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch a v súlade s nariadením vlády SR č. 238/2008 Z. z. a nariadením vlády SR č. 141/2014 Z. z., ktoré pojednáva o výške odplaty za poskytnutý spotrebiteľský úver. Súčasne sa domáha toho, aby žalovanému bola uložená povinnosť prepočítať aj skutočne uhradené sankcie a porovnať ich s možnými nárokmi podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., vyčíslieť rozdiely v neprospech žalobcu a tie potom v opravenej zmluve o finančnej pôžičke započítať so žalobcom doposiaľ uhradenými splátkami s dôrazom na osobitné vyčíslenie už uhradenej istiny a osobitne úrokov, ktoré poslúžia ako základ pre splátkovú úhradu reálne poskytnutých finančných prostriedkov podľa predmetnej zmluvy o úvere v opravenej spotrebiteľskej zmluve o finančnej pôžičke. V prípade preukázaného nedoplatku na plnenie v zmluve sa rozdiel rozpočíta na pravidelné mesačné splátky splatné žalobcom. V prípade preukázaného preplatku zo strany žalobcu tieto žalovaný vráti žalobcovi do 15 dní po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku súdu. Poukázal na to, že so žalovaným uzavrel Zmluvu o revolvingovom úvere ako dlžník č. 8500024227 zo dňa 22.04.2013, ktorou mu bol poskytnutý úver vo výške 1.470,- eur na 42 mesačných splátok po 78,76 eur, čo by spolu predstavovalo sumu 3.307,92 eur spolu aj s odplatom (poplatkom 211,60 eur), celkom k úhrade 3.519,52 eur, čo je o 2.049,52 eur viac ako si žalobca požičal a predstavuje to 139,42 % z hodnoty požičanej istiny. Odplata dojednaná v zmluve o spotrebiteľskom úvere je teda zjavne neprimeraná a vyššia ako u úverov, ktoré poskytujú komerčné banky. Poukázal na znenie zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z.

a znenie zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. a konštatoval, že pri využití informácie Národnej banky Slovenska, Ministerstva financií SR je odplata za poskytnutý úver pri maximálne 2-násobku RPMN, teda 15,86 % ročne predstavovala 31,72 %, čiže mesačná splátka by bola 47,56 eur a žalobca by mal zaplatiť len 2.209,12 eur, oproti požiadavke žalovaného na zaplatenie sumy 3.307,92 eur, čo je v neprospech žalobcu až o 1.098,80 eur. Žalovaný sa teda neoprávnene domáhal zaplatenia neúmerne vysokej odplaty za poskytnutý úver, a preto je žalobca nútený zabezpečiť si ochranu svojich práv prostredníctvom žaloby a na takomto určení má naliehavý právny záujem, pretože dojednaná zmluva o úvere je čiastočne neplatná, a to v časti dojednanej neprimeranej odplaty.

Okresný súd neprihliadol na písomné vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe z dôvodu, že toto písomné vyjadrenie k žalobe bolo podané právnu zástupkyňou, ktorá k nemu nepripojila udelené plnomocenstvo. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním mal preukázať, že žalobca ako dlžník so žalovaným ako veriteľom 22.04.2013 uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere, podľa ktorej mu bol poskytnutý úverový limit vo výške 1.470,- eur pri počte splátok 42 zročných k 20. dňu v mesiaci vo výške 78,76 eur, celkovej čiastke k zaplateniu 3.307,92 eur, RPMN 64,86 eur, ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,01 %. Priemerná RPMN za obdobný úver bola 47,29 %. K zmluve bol pripojený splátkový kalendár, v zmysle ktorého mal žalobca splácať úver od 20.06.2013 do 20.11.2016. Žalobca predložil listinný dôkaz preukazujúci, že 08.12.2014 žalovanému zaplatil sumu 2.378,- eur na úhradu tohto úveru. Z vyjadrenia žalobcu vyplynulo, že on predtým úver splácal v zmysle splátkového kalendára, ale pretože chcel mať so žalovaným pokoj, tak mu zvyšok spomínaného úveru dňa 08.12.2014 doplatil. Napriek tomu žalobca predložil výzvy na zaplatenie, ktoré mu boli adresované obchodnou spoločnosťou ANACO, s. r. o. so sídlom v Bratislave, ktorými táto obchodná spoločnosť vyzvala žalobcu na zaplatenie sumy 514,13 eur titulom nesplateného úveru od žalovaného. Súčasne predložil žiadosť tejto obchodnej spoločnosti adresovanú jeho zamestnávateľovi obchodnej spoločnosti PROTEAM, s. r. o. so sídlom v Martine na vykonávanie zrážok zo mzdy a iných príjmov na úhradu pohľadávky z úveru č. 8500024227 vo výške 514,13 eur ku dňu 20.01.2016, ktorý bol poskytnutý žalobcovi žalovaným. Súd prvej inštancie majúc preukázané tieto skutočnosti dospel k právnemu záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Žalobca podal žalobu ako tzv. určovaciu žalobu podľa § 80 písm. c/ vtedy platného O. s. p., podľa ktorého základným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je skutočnosť, že žalobca má na určení toho, čoho sa domáha, naliehavý právny záujem. Čiže bez určenia toho, čoho sa domáha, jeho právne postavenie vo vzťahu k žalovanému je neisté. Naliehavý právny záujem má takýto žalobca potom vtedy, ak spravidla určenie toho, čoho sa domáha, má zabrániť ďalšiemu sporu a definitívne vyriešiť otázku právnej neistoty medzi účastníkmi. Nemá ho však vtedy, ak je predpoklad, že by spor medzi účastníkmi konania týmto určením nemohol byť definitívne vyriešený, najmä že by mohla byť v takomto spore podaná ďalšia žaloba, najmä žaloba na plnenie. Žalovaný však v konaní tvrdil, že svoj dlh vo vzťahu k žalovanému má vyrovnaný, napriek tomu z vykonaného dokazovania je zrejmé, že v januári 2016 bola jeho zamestnávateľovi predložená žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú mal žalovaný so žalobcom pri uzavretí úverovej zmluvy podpísať. Za takýchto okolností súd prvej inštancie konštatoval, že len určením toho, čo žalobca žiadal, čiže tej skutočnosti, že žalovaný voči nemu môže považovať odplatu za úver len do sumy 1.098,80 eur, nie je riešením situácie pre žalobcu, najmä ak jeho zamestnávateľovi bola predložená dohoda o zrážkach zo mzdy na vykonanie zrážok do sumy 514,13 eur, pričom nie je zrejmé či táto suma je žiadaná v prospech žalovaného titulom poskytnutej úverovej istiny alebo aj úrokov a poplatkov, ktoré istinu úveru navyšovali. Žalobca totiž, aby zvrátil realizáciu predmetnej dohody o vykonaní zrážok zo mzdy, musí podľa presvedčenia súdu prvej inštancie urobiť iné kroky, než len domáhať sa skutočnosti, že by žalovanému patrila odplata za poskytnutý úver v sume, ktorú žalobca uviedol v petite žaloby, čiže v rozsudovom návrhu. V čase uzavretia úverovej zmluvy navyiac neplatilo obmedzenie najvyššej prípustnej výšky odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v ust. § 1 a § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., z ktorého žalobca vychádzal pri koncipovaní žalobného návrhu a ustálení, že maximálna možná a prípustná odplata za jemu poskytnutý revolvingový spotrebiteľský úver je do sumy 1.098,80 eur. V čase uzavretia zmluvy totiž nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere nemalo ustanovenia o maximálne prípustnej výške odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru a platilo len ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Súd prvej inštancie preto v prvej časti žalobného petitu vyhovieť nemohol, nakoľko žalobca na takomto určení nemohol mať naliehavý právny záujem, ak tvrdil, že celý úver vrátane istiny a dohodnutých úrokov žalobcovi zaplatil a za situácie, keď jeho zamestnávateľovi bola predložená dohoda o zrážkach zo mzdy, proti ktorej sa mal žalobca brániť inými prostriedkami právnej ochrany. Ak totiž žalobca tvrdil, že zaplatil žalovanému celú dohodnutú sumu

vrátane úrokov a poplatkov, teda sumu 3.307,92 eur je na mieste zo strany žalobcu žaloba na plnenie, ak tvrdí, že zaplatil neprimerane vysokú odplatu, ktorá bola dohodnutá v úverovej zmluve. Pokiaľ šlo o ďalšie časti žalobného petitu, súd žalobe vyhovieť rovnako nemohol, a to vzhľadom na skutočnosť, že súd nemôže zasahovať do kontraktáčného procesu právnických a fyzických osôb v rovine súkromného práva a nariaďovať niektorému z účastníkov zmluvného vzťahu, akým spôsobom má zmluvu koncipovať, resp. akým spôsobom má už uzavretú zmluvu zmeniť. Pre takéto výroky, ktoré žalobca žiadal, sa nenachádza v právnom poriadku Slovenskej republiky právna opora, inak povedané, zákonné ustanovenie, podľa ktorého by súd takúto povinnosť žalovanému mohol uložiť. Preto aj v tejto časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Žalovaný sa do vykonania pojednávania 01.06.2016 vo veci riadne nevyjadril, a teda preukázateľne mu trovy v konaní nevznikli, preto mu súd náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uviedol, že s rozsudkom súdu prvej inštancie nesúhlasí a považuje uzavretú zmluvu č. 8500024227 zo dňa 22.04.2013 na výšku istiny 1.470,- eur za absolútne neplatnú, a preto navrhol, aby žalovaný bol povinný vypracovať nové spotrebiteľské zmluvy platné v čase podpisu zmlúv u účastníkov konania: zmluva č. 8500024227 zo dňa 22.04.2013 na výšku istiny 1.470,- eur a aby bol žalovaný zaviazaný k povinnosti vrátiť získanú finančnú čiastku nad výšku istiny predmetnej zmluvy, ktorú splatil žalobca. Preplatok nad výšku splatenej istiny je žalovaný povinný vrátiť žalobcovi do 3 dní po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku a žalobca je povinný uhrádzať žalovanému len nesplatené istiny podľa splátkového kalendára. Zároveň žiadal zaviazat žalovaného k povinnosti do 3 dní od právoplatnosti rozsudku nahradiť mu súdne poplatky stanovené súdom a žalobcom súdu uhradené. Zdôraznil, že nesúhlasí s právnym záverom súdu prvej inštancie, že nemá naliehavý právny záujem, keď uviedol, že ako žalobca po podpise zmluvy a po preštudovaní všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú formou predtlaču prílohou k zmluve, zistil, že za požičané prostriedky má zaplatiť žalovanému niekoľkonásobne vyššiu čiastku, čo predstavuje takmer 140 % z hodnoty požičanej istiny. Ročná percentuálna miera nákladov je v zmluve nad rámec zákona. Preto naliehavo z právneho záujmu podľa § 80 písm. c/ O. s. p. preukazuje tým, že ako spotrebiteľ potrebuje mať vyriešenú otázku výšky skutočného dlhu. Domáha sa určenia absolútnej neplatnosti spotrebiteľského úveru ako celku (ročná úroková sadzba, ročnej percentuálnej miery nákladov, sankcie a iné dojednania, resp. ustanovenia zmluvy). So žalovaným uzatvoril predmetnú zmluvu na mieste určenom veriteľom, kde jednostranným úkonom dostal predmetnú zmluvu a nemal možnosť sa k nej vyjadriť, no pod ťarchou finančnej tiesne túto podpísal.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný. Uviedol, že žalovaný namieta nepreukázanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Žalobca svoje vyjadrenia opiera o údajnú neprimeranosť zmluvných podmienok v oblasti výšky odplaty a sankcií za nedodržanie záväzku riadne a včas splácať poskytnutý úver. Tvrdenia žalobu sú v rozpore so skutkovým a právnym stavom veci. Žalobca porovnáva odplatu dvoch diametrálne odlišných subjektov finančného trhu, pričom sa domáha neprimeranosti dohodnutých sadziieb na základe takých údajov, ktoré nenachádzajú v kontexte posudzovaného zmluvného vzťahu opodstatnenie z dôvodu ich neúčinnosti v období uzatvorenia zmluvy. Žalobca uvádza, že odplata za poskytnutie úveru niekoľkonásobne prevyšuje odplatu požadovanú pri obdobných úveroch komerčných bánk. Podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmlúv ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Z hľadiska určenia toho, ktorý údaj je relevantný pre posudzovanie zákonnosti výšky odplaty podľa citovaného zákonného ustanovenia je nesporné, že je ním práve údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, a to predovšetkým z dôvodu, kedy tento údaj odzrkadľuje celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom. Uvedené je významné v prípadoch, kedy poskytovatelia úveru si účtujú a dojednávajú v zmluvách okrem úroku aj iné platby. V takom prípade totiž len samotné porovnanie prostredníctvom napr. úrokovej sadzby sa stáva skresľujúcim, pretože daný údaj nevyjadruje (na rozdiel od RPMN) komplexne všetky náklady (odplaty), ktoré musí dlžník uhradiť. Finančným trhom sa rozumie „sústava subjektov finančného trhu, jeho nástrojov a transakcií (finančných investícií) s týmito nástrojmi a medzi týmito subjektmi. Pri tom ide o nepriame sprostredkované financovanie, ktorého rizikom je návratnosť finančných prostriedkov“, resp. „je hmotne motivované, inštitucionálne organizované nakupovanie a predávanie peňazí“. Obvyklá odplata, teda inými slovami bežná, zvyčajne vyjadruje mieru rovnováhy odplát, teda priemer odplát, za ktoré je možné si požičať peňažné prostriedky. Z tohto hľadiska je použiteľný údaj o priemernej

ročnej percentuálnej miere nákladov. Aj zákonodarca určuje tento údaj ako porovnávacie kritérium pre posúdenie konkrétneho úveru toho - ktorého klienta s priemerným stavom na finančnom trhu. Pritom porovnanie s úrokovými sadzbami bánk je samo osebe neúčelné, pretože banky si poskytnutie úveru v rozhodujúcom období účtovali aj inými poplatkami. Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že RPMN úverov poskytnutých na základe predmetných zmlúv ani v jednom prípade podstatným spôsobom neprevyšuje obvyklú odplatu požadovanú za úvery na finančnom trhu. Žalovaný teda popiera tvrdenia žalobcu a žiada, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú a súčasne zaviazal žalobcu k náhrade trov odvolacieho konania.

4. Žalobca k podanému písomnému vyjadreniu k odvolaniu písomnú repliku nepodal.

5. V dôsledku podaného odvolania bol spis predložený na rozhodnutie o odvolaní odvolaciu krajskému súdu v Žiline. Odvolací súd ako súd druhej inštancie predovšetkým konštatuje, že pokiaľ súd prvej inštancie rozhodoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, tento stratil účinnosť ku dňu 30.06.2016 v dôsledku nadobudnutia účinnosti nového civilného procesného kódexu, a to zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), preto odvolací súd bol potom povinný pri svojom procesnom postupe a rozhodovaní aplikovať uvedenú novú právnu úpravu podľa § 470 ods. 1 CSP s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie ostali zachované podľa § 470 ods. 2 CSP. Zároveň v ďalšej časti odôvodnenia krajský súd prispôbil terminológiu novej právnej úprave.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote podľa § 362 ods. 1 CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 1, 2, 3 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať ja podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať aj s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP, pričom výstižne, zrozumiteľne a vyčerpávajúcym spôsobom odôvodnil, čo viedlo k vydaniu rozhodnutia, keď sa vysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami. Odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa okresný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následné prijaté závery. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Nemohol potom odvolací súd prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie, ktoré odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

9. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)